

Onbeschermd in Onderbanken 2...

Je merkt dat de vorst een serieuze aanval gaat doen op de lauwe en natte novembermaand. De nog hier en daar bloeiende rozen zullen de komende dagen het loodje leggen en koning winter zal zijn grimmige kant laten zien. Wie anders dan de landbouwers voelen dat zeer vroeg aan en/of volgen de weersverwachting op de voet. Je kunt dat zien aan de voorraad gerooide suikerbieten die allemaal onder een gigantisch plastic zeil zijn beschermd tegen de verwachte vrieskou.

In de Maastrichterweg – het holle en z.g. “autovrije” gedeelte – zijn de werkzaamheden aan de overstorten beëindigd. Ze hebben onnodig lang geduurd en je vraagt je automatisch af hoeveel dit weer gekost zal hebben. De zeven oplossingen met buizen en horizontaal geplaatste eiken stammen zien er landschappelijk aanvaardbaar uit. Hoewel ik bij een enkele plek betwijfel of er ooit een druppel water door gaat komen. Verfoeilijk zijn echter de ca 4 m brede steenbezettingen. Het lijken wel de kunstmatige skihellingen die Sigi Moser de vorige eeuw in Schutterspark exploiteerde. Zij passen totaal niet bij het intieme natuurlijke karakter dat de Maastrichterweg ter plaatse had. Bovendien moet oprecht worden getwijfeld aan de functionaliteit en de houdbaarheid bij extreme regenval. Maar liefst 19 verticaal geplaatste eiken stammen moeten de uitmondingen beschermen. Tegen wat? Tegen het gemotoriseerd verkeer dat er volgens de gemeente niet mag komen? (En er dus toch nog altijd komt!) Tot overmaat van ramp heeft men deze palen / stammen voorzien van witte en rode reflectoren. Voor wie? Voor de voetgangers, de fietsers of de landbouwtractoren? Het komt er op neer dat de voorheen zo natuurlijke holle weg geürbaniseerd is en de “verkeersvoorzieningen” alleen maar uitnodigen tot auto en motorverkeer. Wanneer wordt deze typische weg eens eindelijk beschermd tegen nog meer ontluistering door overmatig ingrijpen en het gedogen van z.g. “bestemmingsverkeer”?

Echt onbeschermd is de monumentale lindeboom op de hoek Eindstraat – Maastrichterweg. Enkele jaren geleden heeft men daar het kruisbeeld hersteld; een initiatief waar je alleen maar respect voor kunt hebben. De boom zelf werd en wordt in toenemende mate echter zwaar belaagd. Eerder werden te pas en te onpas zijn te laag hangende takken “gesnoeid” nu echter is het toenemende vrachtverkeer over de Eindstraat via de Maastrichterweg de grote bedreiging. Omdat de bocht ter plekke erg scherp is rijden vrachtauto’s telkens meer hoofdwortels kapot. Laatst stond er een heuse 15 m oplegger een poos te “morksen” en u kunt zich wel voorstellen dat er weer een aanslag werd gepleegd op de beworteling van dit uniek landschapselement.

Wanneer en hoe wordt dit voor Bingelrade herkenbaar natuurlijk monument nu eens afdoende beschermd of wacht men tot onze linde vanzelf wel weer omvalt?

Pierre Lindner